

PARAULA I VIDA

No permeteu que caiguem en la temptació

A la Quaresma ens hem de deixar guiar per l'Esperit en el desert. «L'Església s'uneix cada any, durant quaranta dies de la Quaresma, al misteri de Jesús al desert» (*Catecisme* núm. 540), lloc «espiritual» de buidor, adversitat i finitud que ens pot portar al Déu Invisible. Jesús fou temptat al desert de Judea. No podem perdre de vista, camí de la Pasqua, que el deixeble de Crist és un home i una dona temptat, perquè és feble i sobretot perquè és lliure.

En el desert, sense les coses que ens enlluernen i distreuen, captem millor que podríem abandonar Déu o menysprear-lo o fugir de la seva presència i del seu amor. Temptació no és pecat, sinó signe real de llibertat, de feblesa, de necessitat. La Pasqua ens fa lliures, sí, però ens cal aprendre a ser lliures, amb la llibertat dels fills de Déu. No ens planyem tant de com va de malament el món, sinó cooperem amb Crist a transformar-lo, començant per deixar que el seu Esperit Sant ens pugui transformar a cada un de nosaltres.

En els moments de desert de la nostra vida, podem experimentar el pes i el poder real del mal en la història humana: podríem equivocar les opcions fonamentals de la vida, i preferir les coses materials, «el pa», oblidant que la Paraula de Déu és la que fa viure; podríem cercar l'espectacularitat vanitosa o la comoditat narcisista, llençant-nos despreocupadament daltabaix perquè ens recullin; i podríem acabar pactant i sucumbint a l'atracció del mal, abandonant Déu —màxima idolatria— per tal de posseir amb orgull tot el món, buscant una felicitat barata, al preu que sigui i de qui sigui. És en els moments de transfiguració i de llum, que veiem més clar el camí de la fe, la grandesa de Jesús, que aollint damunt

seu el sofriment del món i les culpes de la humanitat, mor a la Creu per redimir-nos.

La Quaresma ens torna a assegurar que Crist ha vençut el diable per tots nosaltres i, si ens refiem totalment del poder del seu Esperit Sant, el Defensor, podem vèncer totes les temptacions, ja que, pel baptisme i la confirmació, posseïm les primícies d'aquest Esperit. Ens caldrà, doncs, tot l'ajut del Crist vencedor, i tot l'exercici quaresmal, fins a la Pasqua, per fer el triple camí de la conversió: **l'oració, el dejuni i l'almoïna** (Mt 6,1-18), tal com l'Església ens ho ha recordat des del dimecres de Cendra. Examinem-nos, doncs, si preguem prou i sovint, amb confiança i abandó a les mans del Pare del cel; si seguim el Crist i ens deixem il·luminar per Ell; si aprenem a abstenir-nos de moltes coses supèrflues, per exercitar-nos en els combats més difícils i per tenir més fam de Déu i del seu amor; i si compartim generosament els béns que hem rebut perquè els pobres tinguin el que necessiten. Llavors, la nostra alegria serà molt gran.

El Catecisme recorda solemnement que «el qui vol perseverar fidel a les promeses del seu Baptisme i resistir a les temptacions, vetllarà per adoptar els *mitjans* necessaris: el coneixement de si mateix, la pràctica d'una ascisi adaptada a les situacions, l'obediència als manaments divins, la pràctica de les virtuts morals i la fidelitat a la pregària» (núm. 2340). «*No permeteu que caiguem en la temptació*» (Lc 11,4), ens ensenyà a pregar Jesucrist: que Ell ens vingui a salvar en les nostres temptacions, ens alliberi del mal, i ens acompanyi fins a ressuscitar amb Ell.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Dejuni i pregària per la pau

Urgell es va unir a la Jornada de dejuni convocada pel Papa Francesc, a l'Audiència General del 23 de febrer de 2022, quan va fer una crida a pregar per Ucraïna i per la pau i va convocar per al Dimecres de Cendra, el dia 2 de març, una Jornada de dejuni per la pau.

En la seva crida, el Sant Pare va dir «a tothom, creients i no creients. Jesús ens ha ensenyat que a la insensatesa diabòlica de la violència es respon amb les armes de Déu, amb la pregària i el dejuni. Convido tothom a fer del proper dia 2 de març, Dimecres de Cendra, una Jornada de dejuni per la pau. Animo de manera especial els creients, perquè aquell dia es dediquin intensament a la pregària i al dejuni. Que la Reina de la pau preservi el món de la bogeria de la guerra».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Transhumanisme i narcisisme (III)

Moltes de les emocions que ens lliguen socialment als altres, com la compassió o l'empatia, però també l'enveja i la por, estan basades en el fet de la vulnerabilitat que ens afecta tots. No tindríem por, per exemple, si no fóssim vulnerables, però, quan constatem la nostra fragilitat, temem que puguem ser agredits, ferits o maltractats. Si fóssim omnipotents, no experimentaríem por ni per nosaltres mateixos, ni pels altres. Tampoc no po-

dríem sentir compassió, perquè la compassió és, en si mateixa, una experiència de sofriment compartit (*Mit-leidung*, en l'etimologia alemanya), la vivència del sofriment aliè sentit en la pròpia carn.

Extirpar completament o gairebé de manera completa la vulnerabilitat, com es proposa el transhumanisme, pot ser una forma, també, d'anorrear aquestes emocions tan genuïnament humanes.

L'aspiració de Narcís és, justament, l'autosuficiència, extirpar la vulnerabili-

tat. Aspira a la *single life* com a projecte de vida. No vol deure res a ningú i, sobretot, no està disposat a sacrificar-se pels altres. Per això, veu en la tecnologia i en la societat robotitzada i mecanitzada la millor representació de la seva utopia. La resultant última, però, d'aquesta utopia és la soledat.

Escriu Tzvetan Todorov (1939-2017): «En la base del pensament neoliberal trobem una antropologia problemàtica, que presenta l'home com un ésser autosufi-

cient, bàsicament solitari i que només de manera puntual necessita els altres éssers al seu voltant, la qual cosa contradiu el que la psicologia, la sociologia i la història, per no parlar del sentit comú, ens ensenyen sobre la identitat humana».¹

¹ T. TODOROV, *Los enemigos íntimos de la democracia*, Galaxia Gutenberg, p. 104. Barcelona, 2012.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

No nos dejes caer en tentación

En la Cuaresma debemos dejarnos guiar por el Espíritu en el desierto. «La Iglesia se une cada año, durante cuarenta días de la Cuaresma, al misterio de Jesús en el desierto» (*Catecismo* n.º 540), lugar «espiritual» de vacío, adversidad y finitud que nos puede llevar al Dios Invisible. Jesús fue tentado en el desierto de Judea. No podemos perder de vista, camino de la Pascua, que el discípulo de Cristo es un hombre y una mujer tentado, porque es débil y sobre todo porque es libre. En el desierto, sin las cosas que nos deslumbran y distraen, captamos mejor que podríamos abandonar a Dios o menospreciarle o huir de su presencia y de su amor. Tentación no es pecado, sino signo real de libertad, de debilidad, de necesidad. La Pascua nos hace libres, sí, pero necesitamos aprender a ser libres, con la libertad de los hijos de Dios. No nos lamentemos tanto de lo mal que va el mundo, sino cooperemos con Cristo a transformarlo, empezando por dejar que su Espíritu Santo nos pueda transformar a cada uno de nosotros.

En los momentos de desierto de nuestra vida, podemos experimentar el peso y el poder real del mal en la historia humana: podríamos equivocarnos las opciones fundamentales de la vida, y preferir las cosas materiales, «el pan», olvidando que la Palabra de Dios es la que hace vivir; podríamos buscar la espectacularidad vanidosa o la comodidad narcisista, arrojándonos despreocupadamente para que nos reconjan; y podríamos acabar pactando y sucumbiendo a la atracción del mal, abandonando a Dios —máxima idolatría— para poseer con orgullo todo el mundo, buscando una felicidad barata, al precio que sea y de quién sea. Es en los momentos de transfiguración y de luz, que vemos más claro el camino de la fe, la grandeza de Jesús, que acogiendo sobre sí el sufrimiento del mundo y las culpas de la humanidad, muere en la Cruz para redimirnos.

La Cuaresma nos vuelve a asegurar que Cristo ha vencido al diablo por todos nosotros y, si nos fiamos totalmente del poder de su Espíritu Santo, el Defensor, podremos vencer todas las tentaciones, ya que, por el bautismo y la confirmación, poseemos las primicias de este Espíritu. Necesitamos, pues, toda la ayuda de Cristo vencedor, y todo el ejercicio cuaresmal, hasta la Pascua, para hacer el triple camino de la conversión: **la oración, el ayuno y la limosna** (*Mt* 6,1-18), tal y como la Iglesia nos lo ha recordado desde el Miércoles de Ceniza. Examinémonos, pues, si rezamos lo suficiente y a menudo, con confianza y abandono en manos del Padre celestial; si seguimos a Cristo y nos dejamos iluminar por Él; si aprendemos a abstenernos de muchas cosas superfluas, para ejercitarnos en los combates más difíciles y para tener más hambre de Dios y de su amor; y si compartimos generosamente los bienes que hemos recibido para que los pobres tengan lo que necesitan. Entonces, nuestra alegría va a ser muy grande.

El Catecismo recuerda solemnemente que «quien quiere perseverar fiel a las promesas de su Bautismo y resistir a las tentaciones, velará por adoptar los medios necesarios: el conocimiento de sí mismo, la práctica de una ascesis adaptada a las situaciones, la obediencia a los mandamientos divinos, la práctica de las virtudes morales y la fidelidad a la oración» (n.º 2340). «No nos dejes caer en tentación» (*Lc* 11,4), nos enseñó a rezar Jesucristo: que Él nos venga a salvar en nuestras tentaciones, nos libre del mal, y nos acompañe hasta resucitar con Él.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives participa en el Simposio «Per una teologia fonamental del sacerdoti» a Roma

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, també President de la Comissió per al Clergat i els Seminaris de la Conferència Episcopal Espanyola, va participar en el Simposi «Per una teologia fonamental del sacerdoti», que es va celebrar a Roma durant els dies 17, 18 i 19 de febrer. El Simposi fou organitzat pel Cardenal Marc Ouellet, Prefecte de la Congregació per als Bisbes, i el «Centre de Recherche et d'Anthropologie des Vocations», que va remarcar que «l'objectiu del Simposi es aprofundir l'horitzó global del sacerdoti en Crist». Les ponències van tenir lloc a la Sala Pau VI del Vaticà. Hi van participar 800 inscrits presencialment i alguns centenars més de forma telemàtica.

Va obrir el Simposi una ponència-reflexió del Papa Francesc sobre el ministeri sacerdotal, que va articular a l'entorn dels quatre pilars que donen solidesa a la persona del sacerdot, que va denominar les «quatre proximitats»: la proximitat amb Déu a través de la pregària, la proximitat amb el propi bisbe, la proximitat entre els sacerdots i la proximitat com pastor amb el seu poble. Va cloure el Simposi una ponència sobre la missió evangelitzadora per part del Prefecte de la Congregació per a les Missions, Cardenal Luis A. Tagle.

Va ser un Simposi amb moltes ponències i diàleg posterior amb els ponents, que acollia bons especialistes de cada aspecte de la temàtica centrada en «Tradició i nous horitzons», «Trinitat, missió i sacramentalitat», i «Celibat, carismes i espiritualitat». Especialment es va reflexionar sobre la identitat i missió avui dels sacerdots, que són ordenats per al servei del Poble sant de tots els sacerdots que ho són per raó del seu baptisme. Es publicaran les ponències en diverses llengües per la riquesa dels seus amplis continguts.

Pelegrinatge europeu de Joves a Santiago de Compostel·la.

La Delegació de Joventut d'Urgell hi participarà i ja està preparant el Pelegrinatge europeu de Joves 2022 a Santiago de Compostel·la. L'Arquebisbat de Santiago de Compostel·la ha convocat aquest Pelegrinatge europeu de Joves, organitzat de manera conjunta per aquesta diòcesi i la Subcomissió de Joventut i Infància de la CEE. Coincideix amb la celebració del Xacobeo. L'Any Sant se celebra cada vegada que el dia de Sant Jaume cau en diumenge. Enguany, a més, el Papa Francesc ha prorrogat l'Any Sant fins a finals del 2022, i d'aquesta manera, la PEJ, prevista inicialment per a agost de 2021, s'ha traslladat a aquest

estiu, considerant-ho més prudent i segur a causa de la pandèmia.

Del 3 al 7 d'agost, Santiago de Compostel·la es convertirà en la ciutat jove a tota Europa. Hi haurà gran varietat d'esdeveniments: catequesi, tallers, xerrades, concerts, teatres, actuacions, música

en directe, etc., és a dir, tindrem moments per a pregar, celebrar, créixer i compartir amb tots els joves de tota Espanya i diversos països d'Europa, especialment de Portugal, Itàlia i França. Es farà ruta fins a la capital gallega, passant per diferents etapes del Camí de Sant Jaume, de manera conjunta, amb les diòcesis de Catalunya. Un cop a Santiago, els joves participants se sumaran durant 4 dies a altres joves d'Espanya i d'Europa per a celebrar la PEJ'22.

Hi poden participar tots els joves de 16 a 35 anys! Ens separarem en diferents grups per edat; adolescents (16-18 anys), joves (18-24 anys) i joves adults (25-35 anys). Ja s'han obert les inscripcions per a poder participar-hi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Cada etapa de la vida és un temps per a creure, esperar i estimar» (17 de desembre).

@Pontifex: «Mirem als ulls a les persones descartades que trobem, deixem-nos provocar pels rostres dels nens, fills de migrants desesperats. Deixem que el seu sofriment ens cali dins per a reaccionar a la nostra indiferència» (18 de desembre).

@Pontifex: «El primer acte de caritat que podem fer al proïsme és oferir-li un rostre serè i somrient. És portar-li l'alegria de Jesús, com va fer Maria amb Isabel (*Lc* 1,39-45)» (19 de desembre).

@Pontifex: «Jesús és el Nom i el Rostre de l'amor de Déu que va venir a habitar entre nosaltres. Els desitjo que cadascun de vostès tingui l'anhel de buscar-lo i l'alegria de trobar-lo en aquest Nadal» (22 de desembre).

Mons. Vives presideix una pregària amb la comunitat greco-catòlica i ortodoxa ucraïnesa de Guissona

L'Arquebisbe Joan-Enric Vives es va reunir a la Parròquia de l'Assumpció amb la comunitat greco-catòlica i ortodoxa ucraïnesa de la ciutat de Guissona i altres pobles veïns, a la tarda del dia 26 de febrer, per tenir un emotiu acte de pregària a la Mare de Déu protectora d'Ucraïna, juntament amb el Sacerdot greco-catòlic P. Volodimir i el Rector de la Parròquia, Mn. Ramon Balagué.

Una gran quantitat de fidels omplia l'església parroquial i davant l'altar major s'hi havia col·locat l'iconostasi. A la seva arribada va ser saludat per l'Alcalde, Il·lm. Sr. Jaume Ars i Bosch, i va anar a pregar davant la icona de la Mare de Déu de Kiev, patrona d'Ucraïna, que està situada en un lloc preminent de la parròquia. Després van concelebrar la pregària per la pau i en favor de tots els damnificats per aquesta cruel guerra. Amb commoció i paraules sentides, l'Arquebisbe Joan-Enric va condemnar l'ús de la força per part de Rússia amb aquesta guerra destructiva, que provoca ocupació d'infraestructures i danys a la població civil. Es va unir a la reflexió del Papa Francesc dient que «la

guerra és una bogeria». Va prometre ajuda a través de Càritas Diocesana i Andorrana per als damnificats i, quan convingui, per als refugiats que aquesta guerra ja està provocant. Va parlar «d'agressió imperialista que pretén destruir la democràcia i causar dany a les persones civils sense distinció». Va convidar a estar atents a tots els familiars que viuen a Ucraïna, infonent-los coratge, i a mantenir la seva fermesa, amb pregària i dejuni, i a crear ponts de solidaritat amb les necessitats que aniran sorgint.

Els va recordar que el dia 2 de març, Dimecres de Cendra, es va viure una Jornada de dejuni i pre-

gària en favor d'Ucraïna, en comunió amb el Papa Francesc que va fer aquesta invitació a creients i no creients.

L'Arquebisbe d'Urgell va tenir un pensament d'intercessió per al Rector de la comunitat greco-catòlica ucraïnesa de Guissona, P. Taras Kogut, i el seu fill, que es troben retinguts a Ucraïna, prop de la frontera amb Polònia. Al final, pausadament, va recitar la bella pregària per la pau de Sant Francesc d'Assís, que també fou llegida per una catequista de la comunitat, Sra. Rosana, en llengua ucraïnesa. I van fer un cant patriòtic al final de la trobada.

Càritas d'Urgell inicia una campanya de suport amb Ucraïna

Càritas d'Urgell ha posat en marxa una campanya humanitària per recaptar fons per a les persones afectades per la guerra a Ucraïna. A través de la pàgina web, es pot fer un donatiu que formarà part de l'ajut que s'està enviant en resposta a la crida d'emergència per recolzar el treball de Càritas Ucraïna que ha dut a terme la Confederació Càritas. El programa té com a objectiu donar

suport a les persones afectades pel conflicte amb aliments, aigua potable, allotjament segur i kits d'higiene, així com garantir un transport segur perquè les persones vulnerables puguin reunir-se amb els éssers estimats i accedir a zones segures.

Ja des de finals de l'estiu del 2021, particularment a l'est d'Ucraïna, Càritas va anticipar una resposta humanitària da-

vant de la possible escalada del conflicte. Càritas va formar el personal i els voluntaris per augmentar la seva capacitat de satisfer les necessitats de les comunitats locals i enfortir la seva xarxa. També van posar a punt centres temporals per acollir i garantir l'assistència als desplaçats interns, el nombre dels quals molt probablement aniran en augment davant l'evolució dels últims esdeveniments.

CÀRITAS D'URGELL AMB UCRAÏNA: ES36-2100-0018-1702-0051-6790

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fundador de l'orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. de les Filles de la Caritat (FC, paüles); sant

Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Jo-

sep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Divendres [Gn 37,34.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i dr. de l'Església. *Tortosa*: Comemoració de Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dissabte [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)].

Sant Josep, espòs de la Benaurada Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 3,1-8a.13-15 / Sl 102 / 1Co 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

Diumenge II de Quaresma (C)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo»

La Transfiguració (1517-1520), de Rafael Sanzio. Pinacoteca Vaticana, Ciutat del Vaticà (Itàlia)

A tots ens costa d'acceptar la creu i el sofriment. També als apòstols. Per això l'escena de la transfiguració l'hem d'entendre amb la finalitat que els apòstols (almenys tres) fessin l'experiència del Crist ressuscitat més enllà de la mort que acabava d'anunciar. Lluc comença explicant-nos: *es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit és tornà blanc i espurnejant*. I, a més, es presenten els dos gran personatges de l'AT: *Moisès i Elies*. Però Jesús és al mig, com el personatge més important. La situació és extraordinària; la felicitat total. Per això Pere diu: *Que n'estem de bé, aquí dalt*. I vol fer tres cabanes però cap per a ells: ja se senten prou feliços contemplant aquesta transfiguració. Ara es forma un núvol i els cobreix. Indica la presència de Déu. I la paraula del Pare: *Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo*. Ni que parli d'anar a la mort, cal escoltar-lo, cal seguir el seu camí. El mateix text ens ha dit que Jesús, Moisès i Elies parlaven del *traspàs d'ell que s'havia d'acomplir a Jerusalem*. Aquest és el camí. Si la transfiguració és un tast de la resurrecció, la mort n'és el pas previ. A Abraham també li va costar creure en la promesa de Déu que li ha havia dit: *Aquest país (on es troba ara) serà el teu heretatge*. Per això pregunta: *Quina garantia me'n doneu, Senyor?* I després del sacrifici dels animals, que és com un jurament per part de Déu, el Senyor torna a repetir la seva promesa: *Dono aquest país a la teva descendència*. Ara Abraham pot estar segur de la paraula de Déu. Seguir el camí de Jesús no és fàcil. Sant Pau ho reflexa de forma molt clara: *N'hi ha molts que pel seu estil de viure són contraris a la creu de Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria la posen en les parts vergonyoses, tot el que aprecien són valors terrenals*. Preguntem-nos si nosaltres sabem seguir el camí de la creu, si no busquem els valors terrenals, si sabem que la creu és l'imprescindible camí per a la resurrecció. Per la creu a la Vida.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo soc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.»

▶ Salm responsorial (26)

R. El Senyor m'il-lumina i em salva.

El Senyor m'il-lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència.» R.

Arribar davant vostre és el que vull, / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,17-4,1) (Versió abreujada)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia». Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia.

Después le dijo: «Yo soy el Señor que te saqué de Ur de los caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?». Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón». Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres y Abrán los espantaba. Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán y un terror intenso y oscuro cayó sobre él. El sol se puso y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor concertó alianza con Abrán en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al gran río Éufrates».

▶ Salmo responsorial (26)

R. El Señor es mi luz y mi salvación.

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, / que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: / «Buscad mi rostro». / Tu rostro buscaré, Señor. R.

No me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio; / no me deseches. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,17-4,1) (Versión abreviada)

Hermanos, nosotros, en cambio, somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: el Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérselo todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor. De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisés y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que él iba a consumir en Jerusalén. Pedro y sus compañeros se caían de sueño, pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él.

Mientras estos se alejaban de él, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía lo que decía. Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube. Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo».

Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.